

CTOŚ WIELKOPOLSKI

Cena 1 gr

Rok XI Wydanie A B

Poznań, piątek 4 XI 1955 r.

Nr 263 (3661)

Ministrowie 4 mocarstw obradują nad pierwszym punktem porządku dziennego W. M. Mołotow złożył propozycję o utworzeniu rady ogólnoniemieckiej

Minister Mołotow przybywa na posiedzenie.

Od lewej: ministrowie Dulles, Pinay i Macmillan. Fot. CAF

Odnalezienie trzech nieznanych walców Chopina

KRAKÓW (PAP)

Duże zainteresowanie zarówno muzykologów polskich jak i zagranicznych wzbudziła wiadomość o odnalezieniu trzech, nieznanych dotychczas walców Chopina, z których dwa wydane zostały ostatnio zagranicą, trzeci zaś jest dotychczas nieopublikowany.

Pierwszy z tych walców w tonacji a-moll, bez numeru opusu, znaleziony został w zbiorach Biblioteki Narodowego Konserwatorium Muzycznego w Paryżu na krótko przed wojną przez angielskiego chopinologa M. J. E. Browna. Wydano go jednak dopiero w bieżącym roku w Paryżu.

Drugi z nieznanych walców Chopina, skomponowany w tonacji Es-dur ofiarowany został przez kompozytora Emi-

lowi Gaillard, który był uczniem Chopina.

Trzecim nieznany i dotychczas nie wydany walc Chopina jest utworzony przez wybitnego, współczesnego angielskiego muzykologa — Artura Haedleya.

Obrady plenum poznajskiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego

W Poznaniu odbyło się plenarne posiedzenie Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego. Centralny Komitet Stronnictwa Demokratycznego reprezentował z-ca kierownika Zespołu Organizacyjno - Personalnego CK Zdzisław Stańczak.

Po analizie pracy kół i komitetów SD na terenie województwa poznajskiego, omówione zostały zadania Stronnictwa Demokratycznego.

Następnie odbyła się dyskusja, po której Plenum podjęło uchwałę, precyzującą zadania organizacji Stronnictwa wszystkich szczebli. Uchwała wskazuje na konkretne formy i metody pracy Stronnictwa Demokratycznego — podkreślając konieczność pogłębienia i poszerzenia współpracy z Polską Zjednoczoną Partią Robotniczą.

Pierwszy transport butów z Nowego Targu

KRAKÓW (PAP)

Mieszkańcy Bydgoszczy i województwa są pierwszymi w kraju, którzy nabadą i ocenią wartość butów, wyprodukowanych w nowouruchomionej i hali, wybudowanych na Podhalu skórzanych zakładach w Nowym Targu. Pierwszy transport półbutów męskich pasowanych w kolorach brązowym i czarnym, skierowany został do Centrali Handlowej Przemysłu Skórzanego w Bydgoszczy.

GENEWA (PAP)

Dnia 2 bm. po południu odbyło się piąte posiedzenie ministrów spraw zagranicznych Francji, Wielkiej Brytanii, Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych. Przewodził minister A. Pinay.

Na posiedzeniu toczyła się dyskusja nad pierwszym punktem porządku dziennego, tj. nad sprawą bezpieczeństwa europejskiego i Niemiec. Pierwszy przemawiał minister H. Macmillan, po nim zaś ministrowie J. Dulles i A. Pinay.

Następnie zabrał głos szef delegacji radzieckiej W. M. Mołotow, który złożył i uzasadnił propozycję rządu radzieckiego o utworzeniu rady ogólnoniemieckiej.

Pragnąc przyczynić się do rozwoju pełnej współpracy między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Niemiecką Republiką Federalną oraz do utworzenia warunków umożliwiających rozwiązanie kwestii niemieckiej i zjednoczenie Niemiec w drodze wolnych wyborów, zgodnie z narodowymi interesami narodu niemieckiego i wymogami bezpieczeństwa europejskiego, ministrowie spraw zagranicznych ZSRR, USA, Zjednoczonego Królestwa i Francji oświadczają co następuje:

W obecnych warunkach, kiedy naród niemiecki pozbawiony jest możliwości życia w jednym państwie, coraz pilniejszą staje się konieczność doprowadzenia do współpracy między NRD i NRF, co ułatwiłoby rozwiązanie problemu zjednoczenia narodowego Niemiec. Cel ten zostałby osiągnięty przez ustanowienie, na podstawie porozumienia między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Niemiecką Republiką Federalną, organu ogólnoniemieckiego dla koordynacji ich wysiłków w zakresie politycznego, ekonomicznego i kulturalnego życia narodu niemieckiego, jako też w dziedzinie współpracy z innymi państwami nad umocnieniem pokoju.

Tego rodzaju reprezentatywnym organem narodu niemieckiego mogłaby być rada ogólnoniemiecka powołana w oparciu o następujące zasady:

- 1 Powołuje się radę ogólnoniemiecką zwaną z przedstawicieli parlamentów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej jako organ konsultacyjny do omawiania spraw, w których rozwiązaniu zainteresowane są Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna.

- 2 Tworzy się komisje mieszane podporządkowane radzie ogólnoniemieckiej i złożone z przedstawicieli rządów NRD i NRF do spraw dotyczących kontaktów ekonomicznych i kulturalnych między obu państwami niemieckimi, do spraw dotyczących waluty niemieckiej i wewnętrzniemieckich transakcji finansowych, ceł, poczty i telegrafu, transportu itd.

- 3 Rada ogólnoniemiecka powinna doprowadzić do porozumienia w sprawach

dotyczących liczebności, uzbrojenia i rozmieszczenia jednostek potrzebnych do zapewnienia ochrony granic i terytoriów NRD i NRF.

4 Rada ogólnoniemiecka powinna doprowadzić do porozumienia w sprawach dotyczących udziału NRD i NRF w posunięciach zmierzających do umocnienia bezpieczeństwa europejskiego i powinna rozważyć na podstawie wzajemnego porozumienia kwestie dotyczące stworzenia przesłanek zjednoczenia Niemiec jako państwa pokojowego i demokratycznego.

Aktywność polityków NRF

BERLIN (PAP)

Według wiadomości z Bonn, ambasador Blankenhorn, przewodniczący delegacji bońskich obserwatorów w Genewie, przybył dnia 2 bm. do stolicy Republiki Federalnej.

Blankenhorn udał się w towarzystwie ministra spraw zagranicznych von Brentano i sekretarza stanu — Hallsteina do siedziby Adenauera w Rheindorfu w celu złożenia sprawozdania z przebiegu konferencji ministrów spraw zagranicznych w Genewie.

Przewodniczący partii socjal demokratycznej E. Ollenhauer wyjedzie w niedzielę 6 bm. do Genewy, gdzie zapozna się z dotychczasowym przebiegiem dyskusji nad kwestią niemiecką. Ollenhauer spotka się w Genewie z przebywającym tam przedstawicielem partii socjaldemokratycznej Herbertem Wehnerem.

Nowy polski lek przeciwskurczowy

WARSZAWA (PAP)

Zespół naukowców Instytutu Leków w Warszawie, po długotrwałych badaniach opracował ostatnio metodę otrzymywania — nie produkowanego dotychczas w kraju — specjalnego leku przeciwskurczowego. Nad lekiem tym prowadzone są obecnie, wszechstronne badania kliniczne. Dotychczasowe ich wyniki pozwalają przypuszczać, że ten nowy polski środek stosowany przy różnych silnych bólach przewyższa znacznie swym działaniem uśmierzającym importowane dotychczas leki zagraniczne.

Wyrok śmierci na szpiegu — wykonany

WARSZAWA (PAP).

W dniu 4 czerwca br. przez Wojskowy Sąd Garnizonowy w Warszawie skazany został na karę śmierci agent angielskiego ośrodka szpiegowskiego w Barkhausen i Ratingen — Władysław Dubielak. Rada Państwa nie skorzystała w stosunku do niego z prawa łaski i wyrok został wykonany.

Faure stawia znów kwestię zaufania Zgromadzenie Narodowe odrzuciło rządowy projekt reformy ordynacji wyborczej

PARYŻ (PAP)

W godzinach wieczornych we wtorek premier Faure, podczas debaty nad sprawą przyśpieszenia wyborów i zmiany ordynacji wyborczej, postawił ponownie wniosek o wotum zaufania, po odrzuceniu przez francuskie Zgromadzenie Na-

rodowe 459 głosami przeciwko 145 rządowego projektu reformy ordynacji wyborczej.

Głosowanie nad wnioskiem zaufania dla rządu miało się odbyć w środę wieczorem. Od trzech dni toczy się we francuskim Zgromadzeniu Narodowym debata nad rządowym projektem w sprawie przedterminowych wyborów parlamentarnych oraz w sprawie reformy ordynacji wyborczej.

Na posiedzeniu w dniu 1 bm. nieznaną większością głosów uchwalono zasadę proporcjonalnej reprezentacji w parlamencie i polecono rządowi, by złożył dodatkowe propozycje. Rząd premiera Faure'a propozycje takie przedstawił, utrzymując zasadniczo główne przepisy dotyczące ordynacji wyborczej, lecz wykluczając tworzenie bloków wyborczych. Tak więc, rząd proponuje przeprowadzenie wyborów na zasadzie większościowej, w jednej turze. Oznacza to, że jeżeli którakolwiek partia uzyska w danym okręgu więcej niż 50 proc. głosów, otrzymuje ona — podobnie jak dotychczas — wszystkie mandaty w danym okręgu. Jeśli natomiast żadna z partii nie otrzyma koniecznej większości, to mandaty dzielone są zgodnie z zasadą proporcjonalnej reprezentacji. Ten tryb wyborów byłby bardziej demokratyczny od obecnie obowiązującego i opartego na tworzeniu bloków. Został on jednak odrzucony głosami deputowanych prawicowych w komisji parlamentarnej, a następnie na posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia Narodowego. Tak więc, po parodniowej debacie Zgromadzenie powróciło do punktu wyjściowego nie powziawszy żadnej decyzji w sprawie reformy ordynacji wyborczej.

Konie z Kozmina Wlkp. do Włoch Belgii i Holandii

POZNAŃ (PAP)

Z bazy eksportowo-importowej Poznańskiego Przedsiębiorstwa Obrótu Zwierzętami Hodowlanymi w Kozminie Wielkopolskiej, prawie co tydzień odchodzą za granicę 2 transporty koni hodowlanych. Głównymi odbiorcami tych zwierząt są: Włochy, Belgia i Holandia. Od początku bież. roku baza PPOZH w Kozminie Wlkp. wysłała za granicę już ogółem 1.320 koni.

Do końca br. przewiduje się wysłanie dalszych 550 koni.

Delegacja rządowa NRD przybyła do Warszawy

WARSZAWA (PAP)

W dniu 2 listopada br. w godzinach rannych przybyła do Warszawy delegacja rządowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej w celu opracowania i podpisania planu współpracy kulturalnej między Polską a NRD na rok 1956.

Odzew pracującej wsi

Szerokim echem odbił się na wsi wielkopolskiej apel Centralnej Rady Związków Zawodowych, wzywający robotników do przyspieszenia wykonania zadań planu 6-letniego i dobrego przygotowania startu w nową pięcioletkę. Czym mogli na ten apel odpowiedzieć sojusznicy klasy robotniczej na wsi — pracujący chłopci, spółdzielcy? Czym — załogi PGR-owskie? Przede wszystkim pełnym i przedterminowym wykonaniem zadań w zakresie zaopatrzenia miast w produkty żywnościowe w ramach obowiązkowych dostaw, wzmocnieniem dostaw kontraktowanych oraz dążeniem do wykorzystania rezerw produkcyjnych celem podwyższenia zbiorów zbóż i rozszerzenia hodowli w latach następnych.

Toteż na apel CRZZ rozbrzmiał na wsi wielkopolskiej w pierwszym rzędzie odzew — w nową pięcioletkę bez zaległości, nie zmarznąć w bieżącym sezonie ani jednego kwintala okopowych! W tym kierunku szły uchwały załóg PGR-owskich, takie postanowienia podejmowali i podejmują spółdzielcy i brygady POM-owskie, takie zobowiązania podejmują rolnicy indywidualni na zebraniach kół ZSCh i na zebraniach gromadzkich.

Oto członkowie rodzin pracowników PGR Karłowice postanowili wykopać 8 ha buraków cukrowych. Zony pracowników gospodarstwa Krześlice wykopały już w odpowieź na apel CRZZ — 5 ha buraków pastewnych i 15 ha cukrowych. — Traktorzyści w Kocanowie postanowili zakończyć orki zimowe do 6 listopada br. Brygada chlewni PGR Podlesie wychowa do końca roku 170 prosiąt ponad plan. Brygada re-

montowo-budowlana Zespołu PGR Redgosz odda do użytku na 15 dni przed terminem jeden budynek mieszkalny i warsztat zespołowy.

Rolnicy indywidualni produkujący go powiatu chodzieskiego uchwalili na ostatnim zjeździe wykonać przed terminem plan obowiązkowych dostaw mleka. Chłopi z gromady Wonięś w powiecie kościańskim postanowili dostarczyć resztę zaległości zbożowych do 30 listopada i w tym samym terminie sprzedać państwu ponad plan 37 ton zboża; całoroczny plan dostaw żywności wykonać do 15 grudnia i sprzedać 76 tuczników pozaobowiązkowo oraz zakontraktować 60 sztuk trzody chlewniej poza planem na I kwartał 1956 roku. W celu rozszerzenia bazy paszowej, a tym samym podniesienia hodowli, chłopi z Wonięśca zwiększą obszar uprawy kukurydzy z 6 ha w 1955 r., do 36 ha w 1956 r. oraz zorganizują dwa zespoły maszynowe i jeden ze spół łaskarski.

I tak można by przytaczać liczne przykłady, na pozór drobnych zobowiązań wsi. Drobnych, lecz gdybyśmy zechcieli je podsumować i przeliczyć, daliśmy one miliony. — Stanowią one nieocenione wprost wartości polityczno-moralne. — Świadczą bowiem o patriotycznej postawie ogromnej większości mieszkańców wsi, o głębokim zrozumieniu zasad sojuszu robotniczo-chłopskiego, o chęci włączenia się w socjalistyczne budownictwo.

Odpowiadając na apel CRZZ, pracująca wieś wielkopolska wykazała, że tę dobrą wolę i chęć do pracy posiada. A to już jest duża część powodzenia w wykonaniu zadań nadchodzącej pięcioletki.

5 bm. posiedzenie Sejmowej Komisji Rolnictwa

Biurowi Sejmowej Komisji Rolnictwa zawiadoma, że posiedzenie Sejmowej Komisji Rolnictwa odbędzie się w dniu 5 listopada 1955 r. (sobota) w sali Domu Poselskiego przy ul. Wiejskiej 4. Początek posiedzenia o godz. 10.

Problem niemiecki może być rozwiązany jedynie w drodze utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa w Europie

Przebieg piątego posiedzenia konferencji genewskiej

GENEWA (PAP)

Jak już podawaliśmy, w dniu 2 bm., na piątym z kolei posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, przewodniczył francuski minister spraw zagranicznych A. Pinay. Omawiano pierwszy punkt porządku dziennego.

Wszyscy czterej ministrowie zabierali głos dwukrotnie. Delegacja radziecka złożyła propozycję w sprawie utworzenia rady ogólnoniemieckiej (propozycję tę podaliśmy w numerze wczorajszym).

Pierwszy przemawiał minister Macmillan, który stwierdził, że zbadał uważnie propozycję radziecką z 31 października br. oraz podkreślił, że stanowią one krok naprzód w kierunku zbliżenia stanowisk.

Zaznaczył on jednak, że istnieje nadal istotna różnica między propozycjami radzieckimi a propozycjami mocarstw zachodnich. Polega ona, zdaniem Macmillana, na tym, że mocarstwom zachodnim chodzi przede wszystkim o zjedno-

noczenie niemieckie, podczas gdy propozycje radzieckie zakładają podział Niemiec. Mówiąc o pakcie atlantyckim Macmillan oświadczył, że mocarstwa zachodnie nie zamierzają zlikwidować NATO ani obecnie, ani w przyszłości. Powtórzył on swe poprzednie oświadczenie, że układ o bezpieczeństwie zbiorowym nie może być zawarty przed rozwiązaniem problemu Niemiec.

Następnie zabrał głos minister Dulles. Stwierdził on, że w sprawie bezpieczeństwa stanowiska ZSRR i mocarstw zachodnich znacznie się zbliżyły. Gdybyśmy doprowadzili do takiego samego zbliżenia poglądów w sprawie Niemiec — powiedział Dulles — można by uważać, że obecna konferencja nie zawiodła naszych nadziei.

Po szczegółowej analizie przedłożonych projektów Dulles stwierdził, że są pewne istotne rozbieżności, lecz że na nadzieję, iż w toku dalszej konstruktywnej dyskusji osiągnięte zostaną pozytywne rezultaty w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa w Europie.

Minister Pinay podkreślił, że mocarstwa zachodnie przywiązują wielką wagę do paktu atlantyckiego, który stanowi podstawę ich systemu bezpieczeństwa. Zaznaczył on, że rozwiązanie problemu bezpieczeństwa w Europie jest niemożliwe bez uregulowania problemu niemieckiego.

nianych ugrupowań militarnych.

To, co się nam proponuje, można by zreasumować w sposób następujący: jeśli chcemy, by został podpisany ten czy inny układ o bezpieczeństwie europejskim, musimy przyjąć nasze warunki w sprawie Niemiec, tj. zgodzić się na remilitaryzację zjednoczonych Niemiec i włączenie ich do bloku północno-atlantyckiego (NATO), który, jak wiadomo, jest wymierzony przeciwko ZSRR. I to nazywa się udzieleniem gwarancji bezpieczeństwa Związkowi Radzieckiemu!

W związku z problemem dotyczącym gwarancji bezpieczeństwa nie należałoby pominąć jeszcze jednej ważnej strony tej sprawy.

A co będzie, jeśli zjednoczone i remilitaryzowane Niemcy, których los znajdować się będzie w rękach militarnych odwetowców, podją wszelkie układy i porozumienia, które podpiszą i same wejdą na drogę tworzenia ugrupowań militarnych? Przecież historia zna tego rodzaju przykłady. Czy wolno zapytać: co zrobić w takim wypadku? Gdzie jest odpowiedź na pytanie, co stanie się wówczas z tak zwanymi „gwarancjami” dla Związku Radzieckiego, dla sąsiadów Niemiec i dla wszystkich innych militarnych państw europejskich? W propozycjach trzech mocarstw nie ma odpowiedzi na to pytanie.

Sprawa przedstawiała się inaczej, gdyby mocarstwa zachodnie, Związek Radziecki i inne państwa europejskie, w tym również oba obecne państwa niemieckie, a w przyszłości także zjednoczone Niemcy były uczestnikami ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa. Właśnie tym wymogom odpowiada propozycja Związku Radzieckiego, dotycząca problemu bezpieczeństwa europejskiego.

Usiłują nas czasem przekonać, że zjednoczenie Niemiec, to prosta sprawa, że wystarczy tylko w tym celu przeprowadzić wybory ogólnoniemieckie. Jednakże takie upraszczanie sprawy nie może posunąć nas naprzód w rozwiązywaniu skomplikowanego problemu niemieckiego.

Wypowiadamy się za zjednoczeniem Niemiec i za wolnymi wyborami ogólnoniemieckimi. Jesteśmy przekonani, że nadejdzie czas również na przeprowadzenie wyborów ogólnoniemieckich. Jednak w obecnych warunkach sprawy wyborów nie można rozpatrywać w oderwaniu od istniejącej w Niemczech sytuacji, gdy są dwa samodzielne państwa niemieckie i gdy nie poczyniono nawet pierwszych kroków, aby zbliżyć te dwa państwa

do siebie, co pozwoliłoby na stopniowe porozumienie między nimi. A to z kolei łączy się z ogólną sytuacją w Europie, którą charakteryzuje remilitaryzacja Niemiec zachodnich, istnienie przeciwnych sobie ugrupowań militarnych i brak niezbędnego zaufania między państwami europejskimi.

Powinniśmy uzgodnić, jak rozumiemy zadania zjednoczenia Niemiec i jakie drogi do tego prowadzi. Zjednoczenie Niemiec zgodnie z wymogami zapewnienia bezpieczeństwa w Europie należy dokonać na zasadach pokojowych i demokratycznych, przy czym trzeba podjąć kroki, aby nie dopuścić do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej. W obecnych warunkach rozwiązanie problemu niemieckiego i zjednoczenie Niemiec możliwe są jedynie w drodze utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa w Europie, dalszego zmniejszenia napięcia w Europie i realizacji prawdziwego zbliżenia oraz rozwoju współpracy między NRD a NRF.

Zjednoczone Niemcy powinny być wolne od zobowiązań przyjętych poprzednio przez którąkolwiek część Niemiec na mocy istniejących układów wojskowo-politycznych z innymi państwami oraz powinny zobowiązać się, że nie przystąpią do koalicji i sojuszków wojskowych wymierzonych przeciwko innym państwom.

W warunkach, które ukształtowały się w Niemczech, kiedy na ich terytorium w ciągu dłuższego czasu istnieją w rzeczywistości dwa samodzielne państwa niemieckie, problem zjednoczenia tych państw w jedno, pokojowe i demokratyczne państwo niemieckie zależy przede wszystkim od porozumienia między NRD i NRF.

Dla uregulowania kwestii niemieckiej ważne znaczenie ma również normalizacja stosunków czterech mocarstw z oboma częściami Niemiec — NRD i NRF. Właśnie tym kieruje się Związek Radziecki przy rozpatrywaniu problemu

bezpieczeństwa europejskiego i Niemiec, jak również w swych stosunkach z obydwojema państwami niemieckimi.

Równocześnie cztery mocarstwa mogłyby już teraz dokonać zależnych od nich posunięć, które przyczyniłyby się do powstania sprzyjających warunków dla rozwiązania problemu niemieckiego.

Jako krok tego rodzaju rząd radziecki proponuje wycofanie w terminie trzymiesięcznym z terytorium Niemiec obcych wojsk do ich macierzystych krajów, z tym że pozostawi się w Niemczech jedynie ściśle ograniczone kontyngenty. Jednocześnie w interesie bezpieczeństwa europejskiego i w celu stworzenia warunków sprzyjających zbliżeniu między obu częściami Niemiec można byłoby już obecnie, po uzgodnieniu z NRD i NRF — dojść do porozumienia w sprawie ograniczenia liczebności stanu ich formacji zbrojnych.

W swoim orędziu do naszej konferencji i do narodu niemieckiego rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej wysunął propozycję utworzenia Rady Ogólnoniemieckiej, w skład której weszłyby przedstawiciele organów ustawodawczych NRD i NRF. Rada Ogólnoniemiecka powinna przyczynić się do zbliżenia Niemców ze wschodu i zachodu oraz do zorganizowania ich współpracy we wszystkich dziedzinach stosunków wewnątrzniemieckich i w przygotowaniu warunków zjednoczenia Niemiec.

Wykonanie przez ten organ ogólnoniemiecki nałożonych nań zadań przyczyni się do stworzenia zarówno zewnętrznych przesłanek rozwiązania kwestii niemieckiej, jak i przesłanek wewnętrznych, gdyż nie można nie liczyć się z istnieniem różnic w warunkach społeczno-gospodarczych, panujących w NRD i NRF.

Dalszy ciąg polemiki

Po przemówieniu Molotowa zabrali głos Dulles, Macmillan i Pinay, którzy w krótkich oświadczeniach stwierdzili, że nie mieli możliwości zaznajomienia się z propozycjami radzieckimi.

Minister Molotow wyraził na dzieje, że po uważnym przestu-

diowaniu tych propozycji przez trzech ministrów państw zachodnich możliwe będzie jeszcze większe zbliżenie stanowisk.

Minister Macmillan podkreślił z zadowoleniem fakt, że propozycje radzieckie w sprawie bezpieczeństwa w Europie stanowią krok naprzód w kierunku zbliżenia do propozycji mocarstw zachodnich.

Minister Molotow odpowiedział, iż powitałby z uznaniem podobny krok naprzód w kierunku zbliżenia opinii mocarstw zachodnich do propozycji ZSRR przynajmniej w sprawie utworzenia Rady Ogólnoniemieckiej.

GENEWA (PAP)

W dniu 2 bm. odbyło się pierwsze posiedzenie komisji ekspertów, powołanej przez ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw do opracowania do 10 listopada wniosków w sprawie rozszerzenia kontaktów między Wschodem a Zachodem.

Marokańska rada regencyjna złożyła rezygnację na ręce Ben Youssefa

PARYŻ (PAP)

Jak podaje agencja France Presse, 2 bm. były sułtan Maroka — Ben Youssef przeprowadził w Paryżu rozmowę z członkami marokańskiej rady regencyjnej. Złożyli oni na ręce Ben Youssefa rezygnację ze swych pełnomocnictw, „gdyż — jak oświadczyli — ich misja szezęśliwie dobiegła końca”.

Ben Youssef zakomunikował, że w ciągu 24 godzin udzieli odpowiadającą radzie regencyjnej. Zwraca się uwagę na to, że rezygnacja rady regencyjnej jest manifestacją, mającą na celu podkreślenie, iż mimo zdetronizowania Ben Youssefa przed dwoma laty, rada regencyjna, podobnie jak cały naród marokański, uważa go za prawdziwego władcę Maroka.

Oświadczenie W. M. Molotowa

Następnie zabrał głos minister Molotow.

Pan Macmillan, podobnie jak i pan Pinay — oświadczył m. in. Molotow — poświęcił znaczną część swoich przemówień temu, aby dowiedzieć, iż pragną wysłuchać propozycji delegacji radzieckiej w kwestii niemieckiej. Uczynimy to dziś, jak to zostało przyrządzone na poprzednim posiedzeniu.

Delegacja radziecka uważa za niezbędne przede wszystkim podkreślić, że nieobecność przedstawicieli narodu niemieckiego na konferencji w czasie omawiania sprawy Niemiec nie może nie odbić się negatywnie na całym przebiegu dyskusji nad tym problemem.

Delegacja radziecka zwracała już uwagę na fakt, że rozpatrując sytuację w Europie, powinniśmy wychodzić z założenia, iż sprawa bezpieczeństwa w Europie jest sprawą główną, a problem niemiecki, którego znaczenia nie zamierzamy bynajmniej pomniejszać, jest problemem podporządkowanym kwestii zapewnienia bezpieczeństwa w Europie.

Dla państw europejskich, które najbardziej uciierpiała od agresji hitlerowskiej, żądanie bezpieczeństwa w Europie jest postulatem głównym i decydu-

jącym, gdy rozpatruje się problem przyszłości Niemiec.

Jesteśmy przekonani, że właśnie takie podejście do rozwiązania problemu niemieckiego odpowiada interesom nie tylko tych państw, lecz również wszystkich innych narodów europejskich, w tym także narodu niemieckiego.

Związek Radziecki pragnąłby, aby Europa stała się twierdzą pokoju i bezpieczeństwa narodów. Taką twierdzą może być ona stać wówczas, kiedy państwa europejskie zjednoczą swe wysiłki w dziele zapobieżenia agresji i w walce o pokój. Utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie zamiast wymierzonych przeciwko sobie ugrupowań militarnych zapewniłoby bezpieczeństwo wszystkim narodom europejskich, wielkich i małych, oraz byłoby trwałą gwarancją ich pokojowego rozwoju.

Temu celowi odpowiada również inna propozycja Związku Radzieckiego, przedstawiona 31 października br. konferencji do rozpatrzenia — o zawarcie układu o bezpieczeństwie europejskim i o utworzeniu w Europie strefy ograniczenia zbrojeń.

Mówi się, jakoby propozycja ZSRR w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie oraz propozycja radziecka z 31 października zmierzały do „utworzenia podziału” Niemiec. Z jakich powodów, uprzedzić nie uwzględnia się przy tym faktów. A fakty świadczą właśnie o czymś innym.

Sytuacja — jak wiadomo — jest taka, że istnieją dwa niezależne, suwerenne państwa niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna, przy czym mają one różne ustroje społeczne. Należy uwzględnić także okoliczność, że rozwój Niemiec zachodnich odbywa się na drodze remilitaryzacji i że na podstawie układów paryskich są one wciągnięte do ugrupowania militarnego państw zachodnich.

Właśnie udział obu państw niemieckich wraz z innymi krajami europejskimi w przedsięwzięciach, zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, złagodzenia napięcia w Europie sprzyjać będzie stworzeniu warunków niezbędnych dla zjednoczenia Niemiec jako państwa pokojowego. Z drugiej strony utrzymanie istniejącego w Europie systemu militarnych bloków państw i wciągnięcie remilitaryzowanych Niemiec zachodnich do paktu atlantyckiego oraz unii zachodnio-europejskiej, stwarza główną przeszkodę na drodze do zjednoczenia Niemiec w jedno i do państwa narodowego — dotyczy to bowiem zewnętrznych warunków zjednoczenia Niemiec.

Należy omówić również inny

ZSRR i Polska przyjęte do Rady Badań Mórz

KOPENHAGA (PAP)

Na końcowym posiedzeniu plenarnym Międzynarodowej Rady Badań Mórz, które odbyło się 1 listopada br., uchwalono jednomyślnie przyjąć w poczet członków Rady Związek Radziecki i Polskę.

argument zwolenników projektu trzech mocarstw. Mówią nam, jakoby projekt ten odpowiadał interesom bezpieczeństwa w Europie, a jakoby dawał na nawet jakieś gwarancje bezpieczeństwa Związkowi Radzieckiemu.

Nie trudno jednak stwierdzić, że argument ten jest nieprzekonywający.

Po pierwsze, Związek Radziecki stawia sprawę nie tylko bezpieczeństwa swego kraju, lecz również bezpieczeństwa innych krajów europejskich, a zwłaszcza tych, które jak i ZSRR uciierpiała od napaści hitlerowskiej. Natomiast projekt trzech mocarstw całkowicie pomija sprawę bezpieczeństwa sąsiadujących na przykład z Niemcami państw. Kogo więc może zadowolić taki projekt?

Po wtóre, powiadają nam, że Związek Radziecki powinien widzieć gwarancję swego bezpieczeństwa w tym, że projekt trzech mocarstw przewiduje włączenie remilitaryzowanych zjednoczonych Niemiec do zachodnich ugrupowań militarnych, które przedstawia się jako obronne i restrykcyjne w stosunku do Niemiec. Przy tym jednak oświadcza się wręcz, że pod jakimkolwiek układem o bezpieczeństwie europejskim trzy mocarstwa mogą złożyć swój podpis jedynie w wypadku, jeśli jednocześnie rozwiązana zostanie sprawa włączenia zjednoczonych Niemiec i to remilitaryzowanych, do wspo-

W interesie współistnienia

(Dalekopisem z Genewy)

Opór trzech zachodnich ministrów przeciwko przedłożonemu przez Związek Radziecki planowi bezpieczeństwa Europy motywowany był mniej więcej tak: „Nie możemy przyjąć tego planu, bo jeśli go przyjmimy, to będziemy musieli po jakimś czasie wyrzec się paktu atlantyckiego”. Motywacja ta stała się obecnie bezprzedmiotowa wobec przedłożenia przez ministra Molotowa drugiego, ograniczonego projektu bezpieczeństwa europejskiego. Drugi ten projekt przewiduje bowiem, że pozostają w mocy dotychczasowe układy, a więc zarówno Układ Warszawski, jak Pakt Atlantyczny.

Brityjski minister spraw zagranicznych przyznał, że nowy plan radziecki jest „dużym krokiem naprzód”. Wyda się, że to sformułowanie dotyczy określonej części tego planu. Mowa tam o strefie między Wschodem a Zachodem, w której rozdzielenie sił zbrojnych będzie dokonywane na zasadzie wzajemnego porozumienia. Idea ta, rzucana w swoim czasie przez premiera Edena i podjęta przez premiera Bulganina, została obecnie rozwinięta w projekcie radzieckim.

Projekt radziecki przewiduje, że wielkie mocarstwa za zgodą zainteresowanych państw utworzyłyby w Europie „strefę bezpieczeństwa”, obejmującą oba państwa niemieckie oraz wszystkie lub niektóre państwa graniczące z Niemcami. Siły zbrojne państw należących do takiej strefy, jak również siły zbrojne wielkich mocarstw, sta-

cjonowane w tej strefie, zostałyby ograniczone, ograniczenia sił zbrojnych podlegałyby wspólnej kontroli Wschodu i Zachodu.

Zalety tego projektu, którego przyjęcie przyczyniłoby się do dalszego odprężenia w Europie, są oczywiste. Czy znaczy to, że projekt będzie przyjęty?

Dziennikarze zachodni wiele mówią o różnicach zdań między stanowiskiem Stanów Zjednoczonych i Anglii. Te różnice zdań zostały obecnie ujawnione przez genewskiego korespondenta „U. S. News and World Report”. W antydatowanym numerze tego tygodnika z 4 bm. ukazał się obszerny artykuł na temat sprzeczności anglo-amerykańskich w związku z konferencją genewską. Według opinii dobrze poinformowanego w tej sprawie korespondenta „spór między Ameryką i Anglią za kulisami trwa od szeregu miesięcy”. Spór ten — czytamy — dotyczy „podstawowej różnicy zdań między obu państwami co do paktu nieagresji z Rosją”.

Różnica zdań co do tego kiedy i jak nastąpić ma zjednoczenie Niemiec znajduje odbicie we wspomnianej już kwestii „strefy bezpieczeństwa”. Dotychczas przedłożony w Genewie projekt zachodni przewiduje włączenie NRD przez Niemcy zachodnie. W myśl tego projektu linia między Wschodem i Zachodem, wokół której byłaby ewentualnie skonstruowana strefa bezpieczeństwa, przebiegałaby wzdłuż granicy polsko-niemieckiej. ZSRR i

NRD oczywiście nie godzą się na tego rodzaju „rozwiązanie” sprawy niemieckiej. W związku z tym min. Molotow zwrócił uwagę, że zaproponowana przez 3 ministrów zachodnich linia podziału między Wschodem i Zachodem nie jest zgodna ani z dyktandami, „wielkiej czwórki”, ani z powszechnie znanym rzeczywistym stanem rzeczy, linia ta przechodzi bowiem między NRD i Niemcami zachodnimi.

Pod koniec pierwszego tygodnia konferencji genewskiej zaczęły prace eksperckie, którym ministrowie powierzyli przygotowanie wniosków co do stosunków między Wschodem i Zachodem. Wypadnie nam jeszcze powrócić do tej sprawy. Na razie porzucamy na zwróceniu uwagi, że propozycje zgłoszone przez mocarstwa zachodnie przewidywały na plan pierwszy kontakty kulturalne, podczas gdy wniosek radziecki słusznie akcentuje wzmożenie wymiany gospodarczej. Ta różnica akcentów nie powinna jednak przeszkodzić w osiągnięciu postępów w tej dziedzinie.

Czy można po pierwszym tygodniu konferencji pokusić się o jakieś prognozy?

Pierwszy tydzień konferencji 4 ministrów pokazał, że bez względu na daleko idące różnice zdań możliwa jest rzeczowa dyskusja. Dotychczasowy przebieg konferencji 4 ministrów świadczy, że odbywa się ona w duchu genewskim. Oczekujemy zatem dalszych rokowań, prowadzących do pokojowego współistnienia.

Grzegorz Jaszuński

MOSKWA. — 1 listopada br. powrócił do Moskwy z podróży po Związku Radzieckim premier Burmy — U Nu oraz towarzyszące mu osoby.

Podróż U Nu po Związku Radzieckim trwała tydzień. Premier Burmy zwiedził: Leningrad, Krym, stolicę Azerbejdżanu — Baku oraz stolicę Kazachstanu — Ałma Ate.

SZTOKHOLM. — Fala zimna ogarzała pod koniec ub. tygodnia Szwecję. W prowincji Norrland w nocy z niedzieli na poniedziałek zanotowano 29 stopni mrozu.

LONDYN. — Jak donosi Agencja Reuters, były prezydent Argentyny — Peron opuścił 2 bm. Paragwaj, udając się drogą lotniczą do Nikaragui.

LONDYN. — Reuter donosi, że w kopalni „Modziri” w pobliżu Youbeacu (wyspa Hokkaido), nastąpiła eksplozja gazu. 84 górników zostało odciętych wskutek zaważenia się chodników. 27 górników uratowano. Ekipy ratownicze znalazły ciała 22 górników. Przypuszcza się, że pozostałych 35 również nie żyje.

NEWY JORK. — Samolot, kursujący na trasie Nowy Jork — Seattle, na którego pokładzie znajdowało się 33 pasażerów i 5 członków załogi, uległ katastrofie w pobliżu Plateville (stan Colorado). Załoga i wszyscy pasażerowie samolotu po nieśli śmierć.

LONDYN. — Podczas sztormu u północno-zachodnich wybrzeży Islandii zatoniło czterech członków załogi kutra rybackiego „Barry Castle”. 15 członków załogi uratowano.

MOSKWA. — Agencja TASS donosi, że w związku z 25 rocznicą koronacji cesarza Abisynii — Haile Selassie I, dnia 1 bm. na uroczystości wręczenia podarunków w pałacu cesarskim w Addis-Abebie — chargé d'affaires ZSRR w Abisynii — A. S. Pasutin wręczył cesarzowi — z polecenia Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — podarunek i przekazał pozdrowienia.

Notatnik kulturalny

511

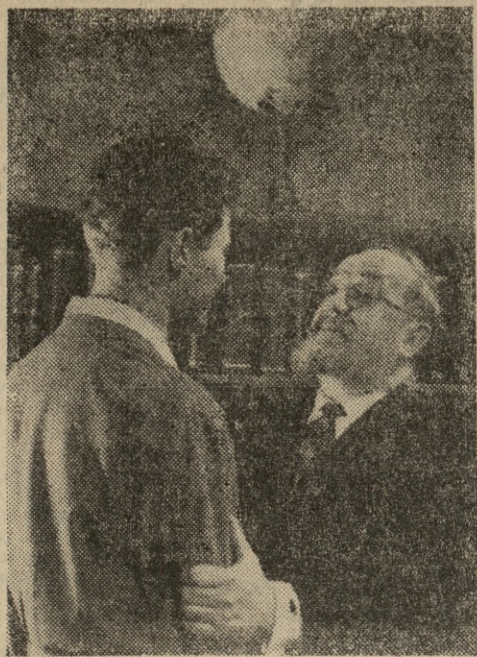
Przed premierą sztuki o maturzystach

Niezwykłe sukcesy odnosi na scenach polskich nowa komedia współczesna — „Maturzyści” Z. Skowrońskiego, współautora znanej komediofarsy „Imieniny pana dyrektora”. O tym powodzeniu decyduje zarówno ciekawy, a zarazem bardzo aktualny temat, jak i zgrabna, lekka forma komedii. Z dużym wyczuciem sceny, odważnie i w ostrych konturach zarysował autor bohaterów swojej sztuki, pokazał ich na tle zagadnień dnia dzisiejszego. Bo czyż nie jest aktualną sprawą problem wychowania młodzieży, jej stosunku do życia, do rodziców, wychowawców, do szkoły?

Sprawy przebieg akcji sztuki, dużo bardzo udanych indywidualizowanych ról, na przykład młodych bohaterów Kazka, Leszka i Jurkiewicza, czy piękna i wzruszająca postać starego profesora Orlińskiego, dominująca nad gronem profesorskim znajomością młodzieży i długoletnim doświadczeniem, sprawia, że publiczność żywo reaguje w czasie przedstawienia i dyskutuje po opuszczeniu teatru. To, że „Maturzyści” tak angażują widza, jest chyba ich najlepszą rekomendacją (premiera w Teatrze Nowym).

Poznańska realizacja komedii Skowrońskiego spoczywa w rękach młodszych pokoleń aktorów, jeżeli chodzi o młodzieżowe role: Wanda Elbińska (debiut aktorski), Stanisław Jędrzejewski, Stanisław Kamiński, Ryszard Ostromecki i Bogdan Zieliński grać będą maturzystów. Pozostała obsada jest następująca: Adam Brodzisz (dyrektor), Władysław Głębik (Paluszkiwicz), Zenon Burzyński (Bujak), Janina Wojska (Wojniakówna), Kazimierz Fabisiak i Leopold Detkowski (Orliński), Danuta Borowska (Domańska), Zdzisław Relski (Wójcik), Stanisław Mazarekówna (Wójcikówna). Reżyseria — Kazimierz Fabisiak. Scenografia — Adam Bilski.

Na zdjęciu: Ryszard Ostromecki (Leszek) i Kazimierz Fabisiak (prof. Orliński).

Wiecej rozmów z gospodyniami wiejskimi

Wiadomo, że placówki handlu spółdzielczego to nie tylko most łączący wieś — miasto w dziedzinie wymiany towarowej, ale także szkoła społecznych form gospodarowania. Toteż największy udział chłopów w zarządzaniu gminnymi spółdzielniami jest sprawą niemałej wagi.

Sprawa ta, niestety, jak wskazują przykłady, nie wszędzie jest należycie doceniana. W powiecie wolsztynskim np. zwerbowano dopiero 1/4 zaplanowanej ilości nowych członków GS. A przecież Gmina Spółdzielnia w Rakoniewicach pokazała, że można plan umasowienia wykonać w 100 procentach.

Źródła dobrej pracy Gminnej Spółdzielni w Rakoniewicach leżą w aktywnej działalności zarówno Gminnej Rady

Spółdzielczej, która dotychczas odbyła 18 kontroli społecznych, jak też komisji gospodarczej i kulturalnej. Przy GS-ie znajduje się zespół śpiewaczy i sceniczny. Wgląd chłopów w gospodarkę spółdzielni GS jest w Rakoniewicach codzienny, bezpośredni. Płyne stąd zaufanie do spółdzielni — stały wzrost liczby jej członków.

Słabością większości GS-ów powiatu wolsztynskiego jest niedostateczna współpraca z gospodyniami wiejskimi, które jak wykazuje praktyka Rakoniewic i Przedmieścia, wnoszą zawsze dużo słusznych projektów, usprawniających prace sklepów gromadzkich.

Przed GS-ami powiatu wolsztynskiego — i nie tylko wolsztynskiego — stoi zadanie przestawienia się z działalności wyłącznie handlowej, na rzecz społecznej pracy wśród chłopów, co jednocześnie podniesie sprawność organizacyjną spółdzielczych placówek na szczeblu handlu na wsi.

Na podstawie korespondencji — opr. AZ.

S.O.S. z Bierzglina

Młodzież z Bierzglina (pow. Września) została nagle pozbawiona świetlicy. Zaanektował ją dla siebie (jako drugi pokój) mieszkawiec tej gromady ob. Józwiak. I niedość, że zajął izbę bezprawnie, pozbawił młodzież świetlicy, ale w odpowiedzi na interwencję przyjeżdżał arogancką postawą.

Czyżby Prezydium GRN w Węgiekach nie umiało dać sobie rady z bezprawnym lokatorem? (K. St.)

Na nowym etapie działalności TPP-R

Onegdaj w sali odczytowej Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Poznaniu odbyło się posiedzenie aktyw TPP-R w naszym województwie w związku z zakończeniem Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i uchwałami V Ogólnokrajowego Zjazdu tej organizacji.

Liczba przeszło pół miliona członków TPP-R w naszym województwie jest dowodem należytego rozumienia przez nasze społeczeństwo znaczenia przyjaźni z wielkim Krajem Rad.

Jak wynika ze sprawozdania, poznańskie TPP-R obok łódzkiego przoduje w kraju pod względem sprężystości i umiejętności organizacyjnej i jedynie nieco ustępuje Łodzi pod względem liczebności członków organizacji.

W myśl uchwał V Zjazdu likwidują się sekretariaty miejskie i powiatowe i na ich miejsce powstają komisje międzyorganizacyjne TPP-R w zakładach pracy, w mia-

Kto posiada?

W związku z organizowaną wystawą „Mickiewicz w Wielkopolsce” dyrekcja Muzeum Narodowego w Poznaniu poszukuje wszelkich materiałów (fotografii, plakatów, zaproszeń, programów itp.) z uroczystości mickiewiczowskich, urządzanych konspiracyjnie w okresie okupacji niemieckiej w Poznaniu i na terenie województwa poznańskiego. Materiały — wykorzystane na wystawie — Muzeum zakupi do zbiorów.

A co z kanałem WARTA — GOPŁO?

Plan pięcioletni, na którego progu się znajdujemy, przewidywał budowę nowoczesnej linii transportu wodnego: Bug — Wisła — Noteć — Odra. Wiemy o tym wszyscy i żywo interesujemy się tą wielką inwestycją. Natomiast w cieniu za pominięcia tkwi wybudowany i oddany do użytku 7 lat temu kanał Warta — Gopło.

Piękny ten kanał, wyposażony w nowoczesne śluzy i urządzenia został wybudowany dużym wysiłkiem, kosztem wielu milionów zł. Po oddaniu do użytku na skutek braku tego „użytku” kanał zaczął zarastać zielskiem i zamulać się. W ostatnim sezonie przepłynęło przez niego ponad 1000 łodzi turystycznych, ale nie widać na kanale ruchu towarowego. Wybudowano kanał, ale zapomniano o budowie przystani, o taborze barek i holowników, wreszcie o przyspieszeniu nowoczesnej regulacji Warty na odcinku Morzysław — Pyzdry. Ileż tysięcy ton zboża, ziemio-plodów, węgla brunatnego, materiałów budowlanych, opałów itd. można przewieźć tą najtańszą drogą komunikacyjną! A ile tysięcy wagonów kołowych zostałoby zwolnionych? Czy nie warto więc pomyśleć o Warcie, i kanale jako o drogach transportu wodnego? (zp)

Amatorski Teatr Miejski w KONINIE

Każdy początek jest trudny. Nic więc dziwnego, że sześć miesięcy trwało przygotowanie przez Amatorski Teatr Miejski w Koninie pierwszej sztuki. Prezydium MRN zakupiło dla teatru dekoracje, zajęło się transportem i wykazało bardzo wiele pomocy dla powstającego zespołu. Pierwsza sztuka, to znane ogólnie „Imieniny pana dyrektora”. Debiut odbył się w Zagórowie w dniu 28 października. Złoteliwi twierdzą, że zespół bal się debiutować w Koninie, ale to tylko złośliwość — debiut się udał. Sala w Zagórowie była pełna i publiczność wyszła zadowolona.

Teraz teatr ma w planie wystawienie tej sztuki — oczywiście w Koninie — oraz w szeregu innych miejscowości w powiecie i w sąsiednich powiatach. (zp)

Głos Sportowy

12 Polaków wśród najlepszych lekkoatletów Europy

Sezon lekkoatletyczny dobiega końca, warto więc przed przejściem naszych zawodników do hal przyjrzeć się lokatom Polaków na listach najlepszych tegorocznych wyników w Europie. Sprinty nie budzą

optyzmu. Jedynym reprezentantem naszych barw jest tu Schmidt, który wynikiem 10.5 zajmuje 8 lokatę na 100 m wraz z 12 zawodnikami. Wśród 10 najlepszych 800-metrowców Kreft jest 10 (1.48.9), a na 1500 m Lewandowski (3.43.2) siódmy. Swego rodzaju rekord ustanowił Chromik, notowany w 4 konkurencjach: 3000 — IV — 8.04.6, 5000 m — IV — 13.55.2, 10 000 m — VII — 29.23.0, 3000 m z przeszkodami I — 8.40.2. W płotkach nie widzimy nazwiska Polaków, natomiast skoczkowie są reprezentowani dość licznie; w dal: 3. Grabowski — 7.55, tyczka: 3. Adamczyk 4.43, 9. Janiszewski i Ważny — po 4.30; trójskok: 8. Dziewolski (jeden przedstawiciel Wielkopolski) — 15.41. Rut w swojej specjalności — mociej zajmuje 5 lokatę — 60.97, Sidiło w oszczepie pierwszą — rezultatem 80.07, a Walczak 10 (75.16). Sztafeta 4x100 m i 4x400 m uplasowała się na 5 pozycji (40.9 i 3.11.8).

Węgiełka Wigh rezultatem 50,15 ustanowiła nowy rekord swojego kraju w rzucie oszczepem.

● Sensacją rozgrywek o Klubowy Puchar Europy w piłce nożnej jest porażka na własnym boisku FC Milan. Włosi przegrali z IFK Saarbrücken 3:4.

Pierwsi zwycięzcy I Poznańskiego Konkursu Sportowego

Komisja Poznańskiego Konkursu Sportowego przy KBPK ogłosiła już wyniki I konkursu sportowego na odgadnięcie rezultatów meczów piłkarskich z dnia 30. 10. br. Na konkurs wpłynęło 58 817 ważnych kuponów, z których ani jeden nie był wypełniony bez błędnie. Wobec tego nagrody I stopnia w wysokości 2520 zł i 72 gr otrzymuje 7 posiadaczy kuponów (z 1 błędem) o następujących seriach i numerach:

Seria A: 6032, 7074, 7564; seria B: 16, 9618, 9633, 14524.

II nagrodę w wysokości 148 zł i 90 gr za rozwiązanie konkursu z dwoma błędami otrzymuje 79 uczestników.

Pływacy otwierają sezon zimowy

Na pływalni przy ul. Wrońskiej odbędzie się 6 bm. oficjalne otwarcie zimowego sezonu pływackiego czwórmeczem 4 kół poznańskich: Warty, AZS-u, Kolejarza i Sparty. Zwycięzca tych zawodów otrzymuje Puchar WRZZ.

Dzień przedtem a więc 5 bm. odbędzie się o godz. 19 pierwsza w tym sezonie sobota pływacka. (I)

Koszykarki Kolejarza wygrywają derby lokalne

Spotkanie o mistrzostwo kobiecej ligi koszykówki rozegrane między lokalnymi rywalami — Kolejarzem i Gwardią zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem zespołu trenera Grzechowiaka w stosunku 61:47 (25:26).

Początek meczu nie zapowiadał łatwej wygranej kolejarzy.

Przez całą niemal I połowę spotkania prowadzą gwardzistki, które dokładniej rozgrywały piłkę i celniej strzelały.

Po przerwie następuje popisowa „10-minutowka” Kolejarza. Już w 24 min. wychowanki trenera Grzechowiaka prowadzą 35:27 po celnych rzutach Nagórskiej, Kapałczyńskiej i Bayerowej. W tym okresie gry szybkie ataki Kolejarza rozbijają raz za razem obronę Gwardii. Pod koniec spotkania gwardzistki nawią-

zują równorzędną grę i nieco poprawiają wynik.

Zwycięstwo kolejarzy trzeba uznać za zasłużone. Były one zespołem bardziej wszechstronnym, szybszym i lepszym w obronie mimo absencji kontuzjowanej Silskiej. W zwycięskim zespole wyróżniamy Kapałczyńską oraz debiutującą w spotkaniach ligowych Nagórską. Ta ostatnia jest koszykarką bardzo szybką, zwinną i zapowiada się doskonale. Gwardzistki po dobrej grze w I połowie, po przerwie zagrały anemicznie i nieskutecznie. Najsilniejszym punktem pokonanych była Zawalanka.

Punkty dla Kolejarza zdobyły: Kapałczyńska — 24, Nagórka — 15, Bayer i Jesiek po 8, Koneczna — 4 i Sońska — 2; dla Gwardii: Zawal — 21, Kaczmarek — 10, Chmielewska i Żak po 6, Szafranska — 4. (I)

Koszykarki poznańskiego Kolejarza zajmują obecnie czwartą pozycję w tabeli rozgrywek ligi kobiecej. Z pewnością nie jest to jednak ich „ostatnie słowo”. Od zespołu wicemistrza Polski oczekujemy co najmniej powtórnego ubiegłorocznego sukcesu.

Na zdjęciu: kolejarzki po zwycięstwie nad poznańską Gwardią 61:47. W pierwszym rzędzie od lewej: Koneczna, Nagórka, Ratajczak, Szpotkańska, Kapałczyńska i Siwek; w drugim szeregu: Bayerowa, Jesiek, Sońska i Gawareńska.

Głos WIELKOPOLSKI

Redakcja: Poznań, Grunwaldzka 19. Telefony: centrala 611-21 (dla wszystkich działów), dział informacyjny: 659-39, dział łączności: 657-18, sekretariat redakcji: 648-85, redaktor naczelny 657-76 drukarnia (nocny) — 629-52.

Biuro Ogłoszeń: Poznań, ulica Świerczewskiego 3, tel. 624-59, czynne od 7-16.30, w soboty do 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu

K-6-1389

Uczniowie na — 5 GS na — 2

W powiecie krotoszyńskim powstało 66 stałych pomoc. punktów skupu złomu, żelaza, stali i metali nieżelaznych. Wydajna praca komitetów rodzicielskich, które zorganizowały punkty przy wszystkich większych szkołach, i duże ilości punktów zdecydowały, że pow. Krotoszyń zajmuje jedno z pierwszych miejsc w naszym województwie.

Jak do tej pory, zbyt mały udział w skupie biorą gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”. Jeszcze najgłębiej jest w GS Krotoszyń i GS Kobylin. Natomiast w Rozdrażewie i Sulmierzycach referencje skupu nie interesują się tą sprawą. (fk)

W czołówce

PSS w Ostrowie nie tylko dobrze spełnia swe zadania w zakresie zaopatrzenia ludności, ale także pomaga jej w pracy domowej przez wypożyczanie odpowiednich narzędzi potrzebnych w gospodarstwie domowym. Nic więc dziwnego, że ostrowska PSS znalazła się w pierwszej dwójce PSS-ów w Polsce.

W okresie od 1950-1955 r. PSS rozwinęła poważnie sieć swoich sklepów detalicznych, nie zaniedbuje przy tym peryferii miasta. (H)

Kina

KALISZ: Wolność — „Przed sądem”; Stylowe — „Trzy starty”; OSTROW: Przędzownia — „Dom na przedmieściu”; SŁONEC: „Ogień w kniei”; GNIEZNO: Polonia — „Błękitny krzyż”; LECH — „Elżbieta, Joanna, Lizystrata”; LESZNO: Sportowiec — „Dziś wieczór gramy”.

Radio

PROGRAM II
Fala Poznania 249 m
5.05 — tańce ludowe, 5.36 — wiązanka melodii, 5.55 — muzyka poranna, 6.40 — w szybkich rytmach, 7.10 — muzyka rozr., 7.45 — aud. szkolna, 8.06 — melodie ludowe, 8.36 — koncert solistów, 12.40 — aud. szkolna, 13 — Roters: Suita taneczna, 13.10 — ork. rozrywk. i piosenkarze, 14.10 — „O trudnej przyjaźni” — Przeddzieckiej, 14.30 — koncert uczniów Państw. Lic. Muz. w W-wie, 15 — melodie radzieckie, 15.25 — koncert solistów: Łukaszek, Madeja, Szperka, 16 — „Jaś i Małgosia” — opera Humperdincka, 17 — z życia Zw. Radzieckiego, 17.40 — „Zabawa w Chodzież” — koncert, 18.20 — tańce, 19.40 — „Kompozytor tygodnia” — K. M. Weber, 20.40 — „Z melodii i piosenek przez świat”, 22 — tydzień muzyki radzieckiej — koncert symf., 22.20 — felieton, 22.30 — koncert c. d., 23 — muzyka tan.

Wiadomości: 5.30, 6.30, 8, 8.30, 14, 17.30, 18.15, 21.30, 23.50.

Prosimy o dodatkowe wyjście

Pięknie, że kierownictwo stacji kolejowej w Gnieźnie pomyślało wreszcie o uruchomieniu oddzielnego wyjścia z peronów do miasta, jest jednak jeszcze pewne „ale”. W godzinach wmożonego ruchu, tj. między godziną 7 a 8, panuje tak wielki tłok, że można pogubić wszystkie guziki oraz nasłuchać się różnych epitetów pod adresem kolejarzy. A przecież można w bardzo prosty sposób usunąć tę bolączkę przez postawienie w godzinach największego ruchu dodatkowego biletera. Najlepiej rozwiązanem byłoby uruchomienie dodatkowego wyjścia.

Uniknięto by w ten sposób wielkiego tłoku ku zadowoleniu tak pasażerów jak i kierownictwa stacji.

Edmund Stępnik
korespondent